

Χαιρετισμός του ΓΓ του ΕΕΑ κ. Γιάννη Χατζηθεοδοσίου

Φίλες και φίλοι,

Αυτό το συγκλονιστικό βίντεο που είδατε συμβολίζει για εμένα προσωπικά τον αγώνα που δίνει ο καθένας από εμάς αλλά και η Ελλάδα τα τελευταία τρία χρόνια. Πέφτει, ξανασηκώνεται, υποφέρει αλλά τερματίζει έστω και υποβασταζόμενη. Συμβολίζει όμως και την αλληλεγγύη των γενεών που είναι απαραίτητη για κάθε πολιτισμένη κοινωνία.

Για αυτό και εμείς σήμερα σε αυτή την εκδήλωση βάζουμε πλάι - πλάι τους μαθητές με τους επιχειρηματίες, το πολλά υποσχόμενο αύριο της χώρας με το αγωνιζόμενο παρόν της, την μάθηση με τις επιχειρηματικές ευκαιρίες. Γιατί, όσο πιο καλά γνωρίζουμε μέσα από τη μάθηση και την εκπαίδευση τον τομέα δράσης μας, τόσο πιο ικανοί είμαστε να αδράξουμε τις ευκαιρίες που ανοίγονται μπροστά μας.

Η πρώτη ευκαιρία που μας δίνει η κρίση είναι φυσικά... η Αυτογνωσία. Πού σφάλλαμε ως χώρα, ως θεσμοί και ως άτομα και δεν προβλέψαμε την Κρίση? Γιατί το κράτος, δηλαδή εμείς, δεν αντιληφθήκαμε την καταιγίδα που ερχόταν για να θωρακίσουμε την οικονομία μας ? Αν καταφέρουμε να απαντήσουμε με ειλικρίνεια σε αυτά δύο τα ερωτήματα έχουμε ήδη κάνει το πρώτο βήμα προς το ξέφωτο.

Η δεύτερη ευκαιρία που μας δίνει η κρίση είναι... η Καινοτομία. Ποιες πρακτικές του παρελθόντος όσον αφορά τη σχέση εμπόρου - πελάτη , τη σχέση κράτους – πολίτη, την νοοτροπία μας, τον τρόπο παραγωγής προϊόντων και την εξαγωγική μας δραστηριότητα θεωρούμε παρωχημένες και αναποτελεσματικές ?... Αυτές πρέπει να αλλάξουμε, Καινοτομία σημαίνει να προσφέρεις καινούρια λύση σε μια προϋπάρχουσα ανάγκη. Καινοτομία είναι όμως και να δημιουργείς προϊόντα και υπηρεσίες στα οποία προσαρμόζονται οι ανάγκες των καταναλωτών. Προσοχή όμως, η καινοτομία δεν είναι μια ευκαιριακή συμπεριφορά, είναι μια διαφορετική θεώρηση των πραγμάτων, μια Κουλτούρα, που θα ήταν προτιμότερο και πολύ πιο εύκολο βέβαια να την είχαμε εμπεδώσει όταν ήμασταν εμείς στα σχολεία στην ηλικία των παιδιών που βραβεύουμε σήμερα. Ωστόσο, κατακτώντας έστω και αργά ως κοινωνία, ως ελεύθεροι επαγγελματίες και ως επιχειρήσεις την Κουλτούρα της Καινοτομίας έχουμε κάνει το δεύτερο αποφασιστικό βήμα προς την άκρη του τούνελ.

Η τρίτη σημαντική ευκαιρία που μας δίνει η κρίση είναι... η Αυτοβελτίωση. Η κρίση βγάζει βίαια στην επιφάνεια όλα μας τα ελαττώματα και τις ατέλειες που κρύβαμε κάτω από το χαλί όλα τα προηγούμενα χρόνια. Αλλά ταυτόχρονα μας αναγκάζει να ανοίξουμε τα μάτια μας και να αφιερώσουμε χρόνο και κόπο για να γίνουμε καλύτεροι. Το Ιντερνετ, που ακόμη και σήμερα μοιάζει αχανές και δυσπρόσιτο για

τους περισσότερους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, είναι ένα πολύτιμο εργαλείο επιμόρφωσης αλλά και κέρδους για τους τολμηρούς που το εξερευνούν. Σεμινάρια, εκδηλώσεις σαν τη σημερινή, διαγωνισμοί, βέλτιστες πρακτικές από τη διεθνή αγορά, γίνονται μέρος της ζωής μας, γιατί πολύ απλά, δεν γίνεται αλλιώς.

Όλα αυτά, θα πουν κάποιοι από εσάς, είναι πολύ ακαδημαϊκά και φιλολογικά. Ίσως περιμένετε να ακούσετε για τις ευθύνες της κυβέρνησης που αυξάνει τους φόρους, δεν φέρνει ρευστότητα στην αγορά, δεν μειώνει το ΦΠΑ στην εστίαση, και όλα αυτά τα θέματα που καθημερινά απασχολούν και το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών, αλλά και την μικρή και μεσαία επιχείρηση. Γνωρίζετε νομίζω οι περισσότεροι πως το Ε.Ε.Α δίνει καθημερινό αγώνα, για να αλλάξουν κυβερνητικές αποφάσεις και οδηγίες των δανειστών που μας βουλιάζουν περισσότερο στην κρίση αντί να μας βγάλουν από το τέλμα.

Επέλεξα όμως, ειδικά σήμερα, να δώσω προτεραιότητα στην Αυτογνωσία, την Καινοτομία και την Αυτοβελτίωση, γιατί θέλω να πιστεύω ότι το ίδιο το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών, με το παράδειγμά του τον τελευταίο χρόνο ακολουθεί με συνέπεια αυτές τις τρεις αρχές, ακριβώς επειδή διαβλέπει στην κρίση την πραγματική ευκαιρία, να γίνει ένας καλύτερος θεσμός που επάξια εκπροσωπεί χιλιάδες μαχόμενους επιχειρηματίες και επαγγελματίες και ταυτόχρονα ασκεί με σύνεση και τεκμηρίωση τον συμβουλευτικό του ρόλο προς την Πολιτεία.

Από την άλλη πλευρά, ξέρω πολύ καλά ότι όλοι μας διψάμε για πρακτικές απαντήσεις στο ερώτημα : Που πρέπει να στραφώ για να ανακαλύψω τις ευκαιρίες μέσα στην κρίση? Η πρώτη απάντηση είναι φυσικά οι εξαγωγές. Για παράδειγμα η επιχειρηματικότητα που συνδέεται με τον πρωτογενή τομέα, δηλαδή με τα επώνυμα και πιστοποιημένα ελληνικά αγροτικά προϊόντα έχει πολλές ελπίδες να βρει πρόθυμους πελάτες στις αγορές του εξωτερικού, αρκεί να γίνει με οργανωμένη στρατηγική μάρκετινγκ και έρευνα αγοράς. Για την μικρομεσαία επιχείρηση ακόμη και στο «ταλαιπωρημένο» εμπόριο, που δεν έχει πόρους να διαθέσει για να διεισδύσει σε μια αγορά, το Διαδίκτυο μπορεί να ανοίξει πραγματικές ευκαιρίες, να μειώσει τα λειτουργικά κόστη, να διευρύνει το πελατολόγιο.

Δεύτερο παράθυρο ευκαιρίας στην κρίση είναι τα Προγράμματα ΕΣΠΑ. Παρόλες τις ατέλειες τους που επισημάναμε και στην πρόσφατη ημερίδα, παρόλο που το λιανικό εμπόριο έμεινε έξω από την τελευταία προκήρυξη, ο ελεύθερος επαγγελματίας και η επιχείρηση που δεν θα εξετάσει αυτό το χρηματοδοτικό εργαλείο, μάλλον δεν ψάχνει τις ευκαιρίες, αλλά έχει σηκώσει τα χέρια ψηλά. Και το να παραδίδεις τα όπλα εν καιρώ πολέμου, ισοδυναμεί με αυτοκτονία. Εμείς στο Επαγγελματικό Επιμελητήριο

Αθηνών, λέμε ναι στην αγωνιστική διεκδίκηση των αιτημάτων μας, λέμε ναι στις ευκαιρίες, όχι στη μεμψιμοιρία και στην παραίτηση.

Το ότι υπάρχουν ευκαιρίες μέσα στην κρίση μπορούμε να το καταλάβουμε αν δούμε την οικονομία σαν την φύση. Όταν εκλείπει ένα είδος η φύση καλύπτει το κενό εξελίσσοντας ένα άλλο είδος της. Έτσι και στην οικονομία, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες εξελίσσονται για να καλύψουν τα κενά που αφήνει η κρίση. Αυτό δείχνει το γεγονός ότι η ακριβή τιμή στο πετρέλαιο έδωσε ευκαιρίες στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις εναλλακτικές μορφές θέρμανσης. Έτσι, μπορεί να αναμένει κανείς πως όσο κλείνουν τα κομμωτήρια θα αυξάνεται η περιποίηση των γυναικών κατ, οίκον, έστω και με μειωμένο κέρδος για τον επαγγελματία. Όσο οι έλληνες δαπανούν λιγότερα για τουρισμό, τόσο θα προσελκύουμε τους ξένους σε νέες μορφές τουρισμού, οινοτουρισμό, γευσιτουρισμό, τουρισμό υγείας, θρησκευτικότουρισμό, τουρισμό για ηλικιωμένους και ότι άλλο μπορεί να ταιριάζει στις εξειδικευμένες ανάγκες του επισκέπτη στη χώρα μας.

Άλλο τέτοιο παράδειγμα είναι τα ποδήλατα. Όσο αναγκαστικά θα μειώνεται η χρήση του αυτοκινήτου στην Ελλάδα, τόσο κάποιοι επαγγελματίες θα βγάζουν χρήματα πουλώντας και επισκευάζοντας ποδήλατα.

Ακούω ήδη τον αντίλογο να ορθώνεται σε όλα αυτά : Μα πως μπορεί ο μεγάλος αριθμός των ελεύθερων επαγγελματιών και των επιχειρήσεων να κινήσει έστω και αυτές τις λίγες ευκαιρίες, όταν βρίσκει το κράτος όχι σύμμαχο, αλλά αντίπαλο? Όταν η κυβέρνηση αφυδατώνει την αγορά με υπέρμετρη φορολογία και νόμους που επιφέρουν μειώσεις μισθών και κατάρρευση της αγοραστικής κίνησης ?

Πρέπει, επιτέλους, και η κυβέρνηση να δει την κρίση ως ευκαιρία, δημιουργώντας ένα ασφαλές και δίκαιο φορολογικό περιβάλλον που δεν θα στοχοποιεί την εγχώρια επιχειρηματικότητα και θα είναι ελκυστικό για τις ξένες επενδύσεις. Πρέπει να ενθαρρύνει την μικρομεσαία επιχείρηση να κάνει προσλήψεις μειώνοντας τις εργοδοτικές εισφορές, γιατί μόνο έτσι μπορεί να αντιμετωπιστεί το νούμερο ένα πρόβλημα της χώρας που είναι η ανεργία. Και πρέπει η κυβέρνηση να συμπαρασταθεί και στον άνεργο ελεύθερο επαγγελματία, που δεν μπορεί να πληρώσει τις εισφορές του στον ΟΑΕΕ, και να μην του αποστέρει το επίδομα ανεργίας λόγω των παλαιών του οφειλών, όπως κάνει το Υπουργείο Εργασίας με την τελευταία ρύθμιση.

Το γεγονός πάντως ότι μέσα στην κρίση υπάρχουν ευκαιρίες γίνεται φανερό και από την έκθεση του Παγκόσμιου Παρατηρητηρίου Επιχειρηματικότητας για τα έτη 2011 - 2012 που για τη χώρα μας διενήργησε το IOBE, και όπου ο δείκτης για την επιχειρηματικότητα ανάγκης, δηλαδή το αντίθετο της ευκαιρίας, μειώνεται για τρίτη συνεχή χρονιά. Και φθάνει σε ένα ποσοστό 1,5 τοις εκατό, όταν το 2008 έφθανε το 3

τοις εκατό. Αυτό δείχνει, σύμφωνα με τους ερευνητές πως παρά την κρίση, η επιχειρηματικότητα ανάγκης στο σύνολο του πληθυσμού μειώθηκε, δεν ήταν όμως αυξημένη ούτε και στους επιχειρηματίες που είχαν μόλις ξεκινήσει την επιχείρησή τους. Κι αυτό σημαίνει ότι ενδεχομένως η κρίση έχει αποκαλύψει κάποιες επιχειρηματικές ευκαιρίες.

Φίλες και φίλοι,

Μια μεγάλη ευκαιρία που έχουμε ως χώρα στην κρίση είναι να στραφούμε στη σοφία της νέας γενιάς, για να δούμε τις ιδέες της σε ένα κρίσιμο θέμα, όπως είναι η διασύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, ώστε να αυξηθεί η παραγωγικότητα. Εχω την χαρά να σας διαβάσω ένα απόσπασμα από την έκθεση του πρώτου νικητή του Διαγωνισμού μας, του μαθητή της Τρίτης Λυκείου Μάχου Κανδάλιου:

Λέει ο Μάχος:

«Η “αρχή της ήσσανος προσπάθειας” που επικρατούσε για χρόνια στην Ελλάδα είχε νοθεύσει το δημιουργικό πνεύμα των Ελλήνων. Ως ανάγκη τίθεται, λοιπόν, η απόδοση κινήτρου, κυρίως οικονομικού. Οι άνευ λόγου και αιτίας επιδοτήσεις, εγγώριες και μη, που μόνο παραγωγικότητα δεν έφεραν καλούνται να αντικατασταθούν από ελεγχόμενα δάνεια, κρατικές επενδύσεις στην ελληνική αγορά και περισσότερο απ’ όλα, “επιβραβευτικές” χορηγίες / επενδύσεις σε ελληνικές επιχειρήσεις που έχουν όραμα και δείχνουν σημάδια ανάπτυξης. Ασφαλώς και απαιτείται για τα προαναφερθέντα ένα σύστημα εξειδίκευσης προσωπικού, επιμόρφωσης και διασφάλισης ποιότητας».

Και συνεχίζει :

«Το κράτος καλείται να συνδέσει τα ΑΕΙ με επιδοτούμενα προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης, καθώς έτσι δίνεται η δυνατότητα στους φοιτητές να εισαχθούν ομαλά στην παραγωγική διαδικασία, αλλά και να αξιοποιήσουν τις ιδέες και το δημιουργικό πνεύμα, που είναι φανερά χαρακτηριστικά της ηλικίας τους. Τέλος, μέσω επιμορφωτικών σεμιναρίων με σκοπό τη βελτίωση των δεξιοτήτων των εργαζομένων και ενός αντικειμενικού οργανισμού αξιολόγησης, θα επιτευχθεί μια ποιοτικότερη παραγωγή».

Είναι κρίμα, κυρίες και κύριοι σε μια χώρα να έχουμε νεολαία με τόσο δημιουργικές αλλά και πρακτικές ιδέες, και ταυτόχρονα η ανεργία στους νέους να ξεπερνά το 60%. Το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών θα συνεχίσει να στηρίζει το αύριο της χώρας με κάθε μέσο, και πιστεύω πραγματικά ότι όλοι εμείς, οι επιχειρηματίες και οι ελεύθεροι επαγγελματίες πρέπει να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα, κάθε κοινοτικό ή εθνικό πρόγραμμα, που ενισχύει την απασχόληση, για να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας για αυτά τα παιδιά.

Ολοκληρώνοντας αυτή την ομιλία, και καθώς στο Ε.Ε.Α έχουμε συμπληρώσει ένα χρόνο μιας – πιστεύω – ειλικρινούς προσπάθειας που κάνουμε για να ανταποδίδουμε χίλια τοις εκατό στα μέλη μας τη συνδρομή τους, θέλω να ευχαριστήσω για τη συμμετοχή και την στήριξη το Διοικητικό Συμβούλιο μας, καθώς

και όλα τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής, τους κυρίους Λεβετσοβίτη, Γρέντζελο και Ζηκόπουλο, και κυρίως τον Πρόεδρο τον Γιάννη Ρεκλείτη για την εξαιρετική μας συνεργασία και την προσφορά τους. Δεν ξεχνώ την πολύτιμη συμβολή των υπαλλήλων του Επιμελητηρίου που έχουν αναβαθμίσει με πολλή δουλειά το επίπεδο των υπηρεσιών τους, αλλά και την δημοσιογραφική μας ομάδα που φροντίζει για την επικοινωνιακή διαχείριση αυτής της προσπάθειας.

Ευχαριστώ και εσάς για την προσοχή σας.